

POCIT POCTIVĚ ZASLOUŽENÉHO VÍTĚZSTVÍ

JAN PLAVEC (30) stál u zrodu Rodinného triatlonu, z deseti závodů dobyl osmi vítězství, je současným držitelem traťového rekordu a bandasky...

Nejprve ke vzniku Rodinného triatlonu. Pamatujete si jak to tenkrát bylo?

Vím na co narážíte. Ale v té době to bral každé a kdo ne, jeho smůla. Teď už je to promlčený.

Pokud vím bojovalo se tehdy především o dokončení. Co se od té doby změnilo? Platí stále heslo:

„Není důležité vyhrát, ale přežít?“ Navíc řídicích se tímto mottem jsou plné výsledkové listiny od druhého místa dolů. Heslo správného závodníka zní: „Lepší matvý, než druký“.

Každopádně v současnosti bývá boj o první místo takřka jako one šun show, není to škoda?

Cistě z mého pohledu to teda vůbec škoda není.

Mohl byste ve zkratce popsat Vaše pocity během jednotlivých etap závodu?

Plavání: Pocit viny, že jsem Markovi zašil do plavek kovadlinu.
Kolo: Pocit špatného svědomí, že jsem Vlkovi našel brzdná lanka.
Běh: Pocit nedobrého skutku, že jsem Vítkovi našel do joňtáku sádlo.
Cíl: Pocit poctivě zaslouženého vítězství.

Kterého vítězství si nejvíce ceníte? Vzpomínáte na nějaký zvlášť perný závod?

Velice úporný byl závěr závodu 04 či 05, kdy jsem si v prvním kole běhu zakoupil ve stánku na pláži pivo a pak jsem musel dávat bacha, abych ho celý nevybrndal. Kdo někdy běžel triatlon s pivem, ví jak krušné chvíle jsem prožíval.

Letošní kurzy na Vaše vítězství jsou značně nevyrovnané. Jední tvrdí, že rok po svažbě klesá zpravidla výkonnost asi o 15%, druzí argumentují Vaší zahraniční přípravou. Jak své šance vidíte vy?

Situace je poněkud opačná. Zatímco zahraniční příprava mě naprosto zdeptala a spálila mé tukové zásoby na několik závodů dopředu, manželství a ženuška kuchařka mne jakž tak drží nad hranicí podvýživy. Takže jak praví klasik: „Teoreticky může vyhrát každý.“

V rodinných kruzích se Vám občas přezdíval Prasečí nožka, můžete naše čtenáře seznámit s původem přezdívky?

Nevím proč má fanoušci vybrali zrovna tuto přezdívku. Jedná se zřejmě o odkaz na mou běžeckou zdatnost, jelikož dosahuji rychlostí blížících se závratnému tempu známého běžce zvířecí říše (viz. též výraz „rychlej jako svině“).

Jen jeden závodník Vám dvakrát vyřval vítěznou bandasku. To musí být opravdu dobrý triatlonista, že?

No když to vyřval mně, tak asi byl dobrý. Ale opět spolu s klasikem říkám: „Vítek nebude dobrý navždy...“ (Nehledě na to, že se teď bude ženit a výkonnost mu klesne o 15%).

Máte nějakou zvláštní strategii pro triatlon?

Za Břehama vždycky do prava.

Po Vaší registraci v kanadském národním týmu máte jistě velké profesionální zkušenosti. Jak se liší zahraniční triatlony od toho našeho?

Tak samozřejmě závodníci zde v Kanadě nejsou zdaleka na takové úrovni jako borci z našeho triatlonu. Například naprosto podceňují materiální vybavu a často se po

plavecké části ani nepřevléknou (Vidím zde často hazardní jízdu bez košile či dvojích ponožek). S tím souvisí i podcenění výživy a doplňování tekutin. Ani přední závodníci nepijí pivo jak při samotném závodě, tak několik hodin nekulí dnů před a po výkonu. Frustrující je pak pohled na cyklistickou vybavu. Kola často nemají základní vybavení jako nosič či košík na nákup. Mnohdy jsou přetíženy zbytečnými převody a funkčními brzdami, přičemž pneumatiky jsou sjeté úplně do hladka. Prostě kanadský triatlon čeká ještě dlouhá cesta alespoň do světového průměru...

Vaše žena je také šampionkou na dámských traťích. Je triatlon předmětem rodinných diskusí?

To je nevyhnutelné. V podstatě komunikujeme pouze triatlonovou terminologií. Když mne žena načape v hospodě tak jen řekne: „A plav!“ . Když se snažím propašovat chleba s medem do postele tak jen slyším „A jed!“ . Když dojde máslo či mlíko dostanu tašku a pokyn „Běž!“ . Jedná se o speciální rodinný trénink na rodinný triatlon.

A můžeme se těšit na triatlonového potomka?

Všechno je možné, už posledně jsem po plavecké části málem porodil.

Co byste rád našim čtenářům vzkázal na závěr?

Triatlon je hlavně souboj se sebou samým. Takový souboj nemůže přinést potěšení. I když v tomto souboji vyhraje, pocit uspokojení se nedostavuje, když vidíte nad jakým zoufalcem jste zvířezili. Vykašlete se na to.

■ VP